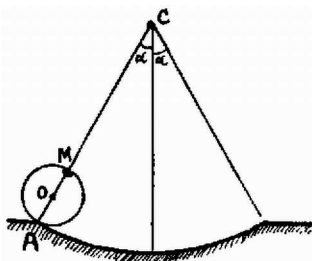

Az Eötvös Loránd Fizikai Társulat 1985. október 26-án rendezte 62. versenyét Budapesten és 12 vidéki városban az abban az évben érettségizettek és középiskolai tanulók részére. A versenyzők 5 órai munkaidő alatt oldhattak meg három fizika feladatot. Bármely segédeszközt használhattak, beleértve a zsebszámítógépet is. A versenyen 209 dolgozatot adtak be. Ismertetjük a feladatokat és a verseny eredményét.

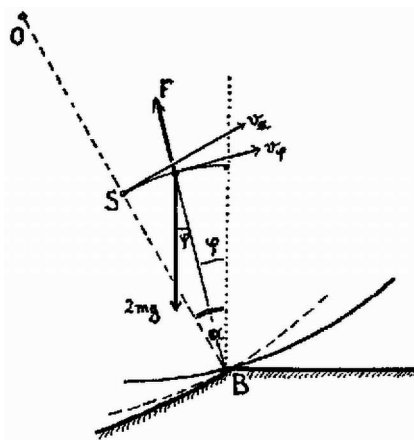
1. Adva van egy vízszintes síkban folytatódó körlejtő, sugara $AC = R = 0,9$ m, $\alpha = 30^\circ$ (1. ábra). Egy abroncs sugara $AO = r = 0,1$ m. Az abroncs kerületére vele egyenlő tömegű nehezéket erősítettünk (M). Az abroncsot úgy helyezzük a lejtőre, hogy a nehezék az AC egyenesen legyen. Az abroncsot elengedjük és az mindvégig csúszás nélkül gördül. Milyen magasra jut az abroncs középpontja a körlejtőn való végigfutás után?

(Nagy László)

1. ábra

Megoldás. A körlejtő és az abroncs méretezése olyan, hogy az abroncs éppen másfelet gördül, amíg a körlejtő jobb oldali végén levő B pontba ér. Ide megérkezve a nehezék a B pontnál van (2. ábra). Jelöljük az abroncs tömegét m -mel! Az összesen $2m$ tömeg közös súlypontja a sugár felében, S -ben van. A körlejtőn való végiggurulás befejeztével a helyzeti energia csökkenése $2mgr \cos \alpha$. Ebből mozgási energia lett.

2. ábra

A feladat kérdésének a lényege: mi történik az abronccsal a B pontba való megérkezése után? Az abroncs ebben a pillanatban a B pont körül forog egy bizonyos ω_α szögsebességgel. A B pontra vonatkozó tehetetlenségi nyomaték (Steiner tételét felhasználva) $mr^2 + mr^2 = 2mr^2 = \Theta$, az abroncs és a nehezék mozgási energiája $\Theta \cdot \omega_\alpha^2 / 2 = mr^2 \omega_\alpha^2$. Ez egyenlő a helyzeti energia csökkenésével:

$$mr^2 \omega_\alpha^2 = 2mgr \cos \alpha.$$

Ebből következően a szögsebesség:

$$\omega_\alpha = \sqrt{(2g \cos \alpha) / r} = 13,03 \text{ s}^{-1}.$$

A súlypont sebessége ekkor:

$$v_\alpha = \frac{r}{2} \cdot \omega_\alpha = \sqrt{gr \cos(\alpha/2)} = 0,651 \text{ m/s}.$$

Az a kérdés, mi történik ezután az abronccsal: ferde hajítás jön létre, vagy rágördül a vízszintes síkra? Vizsgáljuk az utóbbi esetet! Egy bizonyos φ -szögű helyzetben a súlypont sebessége v_φ . Ekkor a B pont körüli körmozgás létrehozásához szükséges erő:

$$\frac{2mv_\varphi^2}{r/2} = \frac{4mv_\varphi^2}{r}.$$

Ez az erő a lejtő által a sugár irányában kifejtett F támaszerő és a súly sugár irányába eső vetületének a különbsége:

$$\frac{4mv_\varphi^2}{r} = 2mg \cos \varphi - F.$$

A φ -helyzethez tartozó támaszerő:

$$F = 2mg \cos \varphi - 4mv_\varphi/r.$$

A súlypontnak a φ -helyzethez tartozó v_φ sebességét az energiamegmaradás tételével kapjuk. A B pontba való érkezéskor a mozgási energia

$$\omega_\alpha^2 \cdot \Theta/2 = \left(\frac{v_\alpha}{r/2}\right)^2 \cdot \frac{2mr^2}{2} = 4mv_\alpha^2.$$

Egy bizonyos φ -helyzetben a mozgási energia $4mv_\varphi^2$. A mozgási energia csökkenése egyenlő a felemeléshez szükséges munkavégzéssel:

$$4m(v_\alpha^2 - v_\varphi^2) = 2mg \cdot \frac{r}{2} \cdot (\cos \varphi - \cos \alpha).$$

Innen a φ -helyzethez tartozó sebesség négyzete:

$$v_\varphi^2 = v_\alpha^2 - gr \cos \varphi/4 + gr \cos \alpha/4.$$

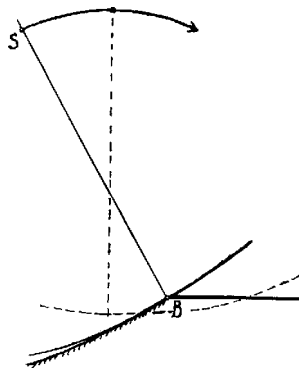
Felhasználva $v_\alpha^2 = gr \cos \alpha/2$ előbbi eredményünket:

$$v_\varphi^2 = 3gr \cos \alpha/4 - gr \cos \varphi/4.$$

Ezzel a támaszerő mint φ függvénye:

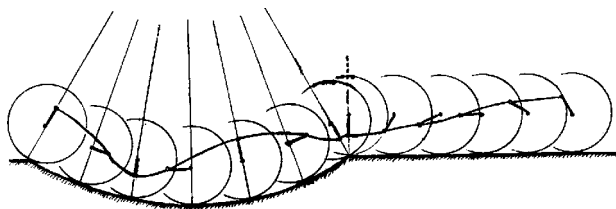
$$F = 3mg(\cos \varphi - \cos \alpha).$$

Miközben az abroncs felemelkedik az α szöghöz tartozó helyzetből a $\varphi = 0$ szöghöz tartozó helyzetig, a támaszerő sohasem lesz negatív, vagyis az abroncs rágördül a vízszintes síkra. (Csak a $\varphi = \alpha$ helyzetben tűnik el a támaszerő, de csak egy pillanatra. A feladatban egyébként is kikötöttük a sima gördülést.)

3. ábra

Mi történik, ha az abroncs B pontba való megérkezésének pillanatában eltüntetjük a lejtőt? Ekkor ferde hajítás következik, amelynél a súlypont pályáját a 3. ábra mutatja. A súlypont tetőponti helyzetéhez tartozó, az abroncsot mutató szaggatott vonalú kör belenyúlik a lejtő testébe, ami ugyancsak azt mutatja, hogy az abroncs simán felgördül a vízszintes részre. Itt a súlypont addig emelkedik, amíg az A pontbeli kiindulási magasságát el nem éri, azután a mozgás elindul visszafelé. Tehát az abroncs középpontja $r/2$ magasságra jut fel. A 4. ábra mutatja a mozgás lefolyását: két ciklust kis körív köti össze.

4. ábra

2. Egy $d = 2 \mu\text{m}$ rácsállandójú rácstra $\lambda = 0,5 \mu\text{m}$ hullámhosszú fény esik úgy, hogy a beeső fénysugarak $\varphi = 30^\circ$ -os szöget zárnak be a rács síkjára merőleges egyenessel. (A fénysugarak merőlegesek a rács réseire.) Mekkora szöget zárnak be az eredeti irányjal az első erősítések felé haladó fénysugarak?

(Radnai Gyula)

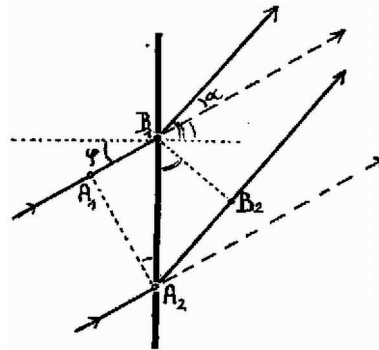
Megoldás. A síkhullám az A_1A_2 síkba egyenlő fázisban érkezik (5. ábra). Az α szög irányába menő síkhullám minden részének egyező fázisban kell lennie, ha erősítés jön létre. Első erősítés esetében az $A_2B_2 - A_1B_1$ útkülönbség éppen 1 hullámhossz:

$$d \sin(\alpha + \varphi) - d \sin \varphi = \lambda.$$

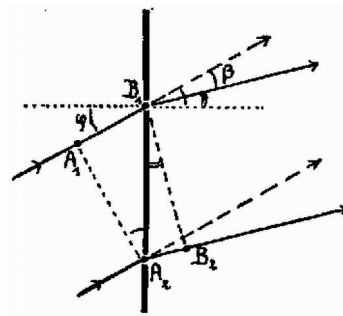
Vagyis

$$d \sin(\alpha + \varphi) = \lambda + d \sin \varphi.$$

Adatainkkal $\sin(\alpha + \varphi) = 0,75$, $\alpha + \varphi = 48,59^\circ$ és $\alpha = 18,59^\circ$.

5.a ábra

5.b ábra

Az eredeti irány másik oldalán az útkülönbség:

$$A_1B_1 - A_2B_2 = d \sin \varphi - d \sin(\varphi - \beta) = \lambda.$$

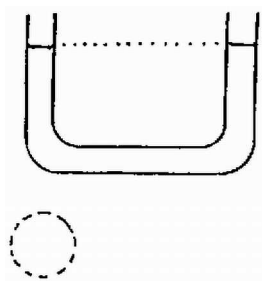
Ekkor $d \sin(\varphi - \beta) = d \sin \varphi - \lambda$, adatainkkal:

$$\sin(\varphi - \beta) = 0,25, \quad \varphi - \beta = 14,48^\circ \quad \text{és} \quad \beta = 15,52^\circ.$$

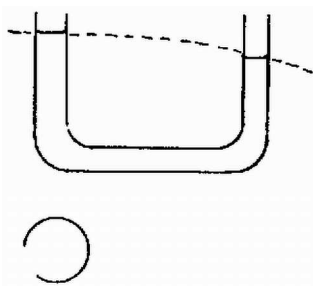
Figyelemre méltó, hogy a két oldalon az első erősítések iránya nem ugyanaz. Röntgensugarak hullámhosszának a meghatározását egy alkalommal elvégezték úgy, hogy karcolt üvegrácstra igen ferdén ejtették be a sugarakat, mert ilyenkor sokkal nagyobb a rács felbontóképessége. Néhány könyvben az az állítás olvasható, hogy ferde beesés esetében a rácsállandó vetületével kell számolni, ez azonban téves állítás.

3. Egy U alakú csőben folyadék van egyensúlyban (6. ábra). Ezután a bal oldalt szár alá igen nagy tömegű golyót helyezünk. Hogyan változnak meg a folyadékszintek?

(Károlyházy Frigyes)

6.a ábra

6.b ábra

Megoldás. A közlekedő edény folyadékfelszínei nívófelületen helyezkednek el, ezek eredetileg vízszintes síkok. A nagy tömegű golyó odahelyezése után a nívófelületek jobboldalt mélyebbre kanyarodnak, tehát a szint a bal oldali szárban emelkedik, a jobb oldaliban csökken

A verseny eredménye

I. díjat hárman kaptak egyenlő helyezésben: **Kaiser András**, a budapesti Fazekas Mihály Gimnázium IV. o. tanulója, tanára Horváth Gábor. **Kós Géza**, budapesti Berzsenyi Dániel Gimnázium IV. o. tanulója, tanára Pappné Kovács Katalin és **Pfeil Tamás**, a budapesti ELTE–TTK 1. éves matematikus hallgatója, aki Dunaújvárosban a Münnich Ferenc Gimnáziumban érettségizett mint Székelyi Sándorné tanítványa.

II. díjat kapott **Tasnádi Tamás**, a budapesti I. István Gimnázium III. o. tanulója, tanára Moór Ágnes.

III. díjat hárman kaptak egyenlő helyezésben: **Matyasi Gábor** a kazincbarcikai Ságvári Endre Gimnázium IV. o. tanulója, tanára Pásztly Györgyné, **Német-Buhin Ákos**, honvéd, aki a budapesti Fazekas Mihály Gimnáziumban érettségizett mint Tóth László tanítványa és **Papp Zoltán**, a budapesti József Attila Gimnázium IV. o. tanulója, tanára Sarkadi Ildikó.

Dicséretet hárman kaptak egyenlő helyezésben: **Balogh Péter**, a mezőkövesdi I. László Gimnázium III. o. tanulója, tanára Rácz György, **Czigány Zsolt**, a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium IV. o. tanulója, tanára Németh László és **Sass Balázs**, a budapesti Árpád Gimnázium III. o. tanulója, tanára Székely György.